

Homérský hymnus na Apollóna

Hymni Homerici, In Apollinem

- 1 Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Απόλλωνος ἑκάτοιο,
ὄν τε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσιν ἰόντα·
καὶ ῥά τ' ἀναΐσσουσιν ἐπὶ σχεδὸν ἐρχομένοιο
πάντες ἀφ' ἑδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνει.
- 5 Λητῶ δ' οἴη μίμνε παρὰ Διὶ τερπικεραύνῳ,
ἢ ῥα βίον τ' ἐχάλασσε καὶ ἐκλήϊσε φαρέτρην,
καὶ οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χεῖρεςσιν ἐλοῦσα
τόξον ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς ἐοῖο
πασσάλου ἐκ χρυσοῦ· τὸν δ' εἰς θρόνον εἶσεν ἄγουσα.
- 10 τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατήρ Δεπαῖ χρυσεῖω
δεικνύμενος φίλον υἷον, ἔπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι
ἔνθα καθίζουσιν· χαίρει δέ τε πότνια Λητῶ,
οὔνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερόν υἷον ἔτικτεν.
- 15 χαῖρε μάκαιρ' ὦ Λητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα
Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κρاناῆ ἐνὶ Δήλῳ,
κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ Κύνθιον ὄχθον,
ἀγχοτάτῳ φοίνικος ὑπ' Ἴνωποῖο ῥέεθροις.
- 20 Πῶς τάρ σ' ὑμνήσω πάντως εὖυμνον ἐόντα;
πάντη γάρ τοι, Φοῖβε, νομὸς βεβλήγεται ὠδῆς,
ἡμὲν ἀν' ἠπειρον πορτιτρόφον ἠδ' ἀνὰ νήσους.
πᾶσαι δὲ σκοπιαὶ τοι ἄδον καὶ πρόωνες ἄκροι
ὑψηλῶν ὀρέων ποταμοὶ θ' ἄλλα δὲ προρέοντες,
ἀκταὶ τ' εἰς ἄλλα κεκλιμέναι λιμένες τε θαλάσσης.
- 25 ἦ ὥς σε πρῶτον Λητῶ τέκε χάσμα βροτοῖσι,
κλινθεῖσα πρὸς Κύνθου ὄρος κρاناῆ ἐνὶ νήσῳ
Δήλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ; ἐκάτερθε δὲ κῦμα κελαινὸν
ἐξήει χέρσον δὲ λιγυπνοίοις ἀνέμοισιν·
ἔνθεν ἀπορνούμενος πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσεις.
- 30 ὅσους Κρήτη τ' ἐντὸς ἔχει καὶ δῆμος Ἀθηναίων

νῆσός τ' Αἰγίνη ναυσικλειτή τ' Εὐβοία
 Αἰγαί τ' Εἰρεσίαι τε καὶ ἀγχιάλῃ Πεπάρηθος
 Θρηϊκίος τ' Ἀθόως καὶ Πηλίου ἄκρα κάρηνα
 Θρηϊκίῃ τε Σάμος Ἰδης τ' ὄρεα σκίοεντα
 35 Σκῦρος καὶ Φώκαια καὶ Αὐτοκάνης ὄρος αἰπὺ
 Ἴμβρος τ' εὐκτιμένη καὶ Λῆμνος ἀμιχθαλόεσσα
 Λέσβος τ' ἠγαθή Μάκαρος ἕδος Αἰολίωνος
 καὶ Χίος, ἣ νήσων λιπαρωτάτη εἰν ἀλί κείται,
 παιπαλόεις τε Μίμας καὶ Κωρύκου ἄκρα κάρηνα
 40 καὶ Κλάρος αἰγλήεσσα καὶ Αἰσαγέης ὄρος αἰπὺ
 καὶ Σάμος ὕδρηλῇ Μυκάλῃς τ' αἰπεινὰ κάρηνα
 Μίλητός τε Κόως τε, πόλις Μερόπων ἀνθρώπων,
 καὶ Κνίδος αἰπεινῇ καὶ Κάρπαθος ἠνεμόεσσα
 Νάξος τ' ἠδὲ Πάρος Ῥήναιά τε πετρήεσσα,
 45 τόσσον ἔπ' ὠδίνουσα Ἐκηβόλον ἵκετο Λητώ,
 εἴ τις οἴ γαιέων υἱεῖ θέλοι οἰκία θέσθαι.
 αἰ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδεΐδισαν, οὐδέ τις ἔτλη
 Φοῖβον δέξασθαι καὶ πιστέρη περ ἐοῦσα
 πρὶν γ' ὅτε δῆ ῥ' ἐπὶ Δήλου ἐβήσετο πότνια Λητώ,
 50 καὶ μιν ἀνειρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

 Δῆλ' εἰ γάρ κ' ἐθέλοις ἕδος ἔμμεναι υἱος ἐμοῖο
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, θέσθαι τ' ἔνι πίονα νηόν·
 ἄλλος δ' οὐ τις σεῖο ποθ' ἄψεται, οὐδέ σε λήσει,
 οὐδ' εὐβων σέ γ' ἔσεσθαι οἶομαι οὔτ' εὐμηλον,
 55 οὐδὲ τρύγην οἴσεις, οὔτ' ἄρ φυτὰ μυρία φύσεις.
 αἰ δέ κ' Ἀπόλλωνος ἐκαέργου νηὸν ἔχυσθα,
 ἀνθρωποὶ τοι πάντες ἀγινήσουσ' ἐκατόμβας
 ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, κνίσῃ δέ τοι ἄσπετος αἰεὶ
 δημοῦ ἀναΐξει, βοσκήσεις θ' οἴ κέ σ' ἔχωσι
 60 χειρὸς ἀπ' ἀλλοτρίης, ἐπεὶ οὐ τοι πῖαρ ὑπ' οὔδας.

 Ὡς φάτο· χαῖρε δὲ Δήλος, ἀμειβομένη δὲ προσηύδα·
 Λητοῖ κυδίστη θύγατερ μεγάλου Κοίοιο,
 ἀσπασίη κεν ἐγὼ γε γονὴν ἐκάτοιο ἄνακτος
 δεξαίμην· αἰνῶς γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσηχῆς
 65 ἀνδράσιν, ὧδε δὲ κεν περιτιμήεσσα γενοίμην.
 ἀλλὰ τόδε τρομέω Λητοῖ ἔπος, οὐδέ σε κεύσω·

λῆην γάρ τινά φασιν ἀτάσθαλον Ἀπόλλωνα
 ἔσσεσθαι, μέγα δὲ πρυτανευσέμεν ἀθανάτοισι
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν.
 70 τῷ ῥ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 μὴ ὀπότ' ἂν τὸ πρῶτον ἴδη φάος ἠελίοιο
 νῆσον ἀτιμήσας, ἐπεὶ ἦ κραναήπεδός εἰμι,
 ποσσὶ καταστρέψας ὥση ἄλος ἐν πελάγεσσιν.
 ἔνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦμα κατὰ κρατὸς ἄλις αἰεὶ
 75 κλύσσει, ὁ δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίξεται ἢ κεν ἄδη οἶ
 τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεα δενδρῆεντα·
 πουλύποδες δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμας φῶκαί τε μέλαινα
 οἰκία ποιήσονται ἀκηδέα χήτει λαῶν·
 ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεὰ μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 80 ἐνθάδε μιν πρῶτον τεύξειν περικαλλέα νηὸν
 ἔμμεναι ἀνθρώπων χρηστήριον, αὐτὰρ ἔπειτα
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἦ πολυώνυμος ἔσται.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Λητώ δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμοσσεν·
 ἴστω νῦν τάδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν
 85 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
 ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν·
 ἦ μὲν Φοίβου τῆδε θυώδης ἔσσεται αἰεὶ
 βωμὸς καὶ τέμενος, τίσει δέ σέ γ' ἔξοχα πάντων.

 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 90 Δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γόνῳ ἐκάτοιο ἄνακτος,

 Λητώ δ' ἐννῆμάρ τε καὶ ἐννέα νύκτας ἀέλπτοις
 ὠδίνεσσι πέπαρτο. θεαὶ δ' ἔσαν ἐνδοθι πᾶσαι
 ὄσσαι ἄρισται ἔσαν, Διώνη τε Ῥεῖη τε
 Ἰχναίη τε Θέμις καὶ ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη,
 95 ἄλλαι τ' ἀθάναται, νόσφιν λευκωλένου Ἥρης·
 ἦστο γὰρ ἐν μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.
 μούνη δ' οὐκ ἐπέπυστο μογοστόκος Εἰλείθυια·
 ἦστο γὰρ ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσεοῖσι νέφεσσι
 Ἥρης φραδομοσύνης λευκωλένου, ἣ μιν ἔρυκε
 100 ζηλοσύνη ὃ τ' ἄρ' υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
 Λητώ τέξεσθαι καλλιπλόκαμος τότε ἔμελλεν.
 Αἰ δ' Ἴριον προὔπεμψαν εὐκτιμένης ἀπὸ νήσου

- ἀξέμεν Εἰλείθυιαν, ὑποσχόμεναι μέγαν ὄρμον
 χρυσείοισι λίνοισιν ἐερμένον ἐννεάπηχυν·
 105 νόσφιν δ' ἦνωγον καλέειν λευκωλένου Ἴηρης
 μή μιν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀποστρέψειεν ἰοῦσαν.
- αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις
 βῆ ῥα θέειν, ταχέως δὲ διήνυσσε πᾶν τὸ μεσηγύ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκανε θεῶν ἕδος αἰπὺν Ὀλυμπον
 110 αὐτίκ' ἄρ' Εἰλείθυιαν ἀπὸ μεγάροιο θύραζε
 ἐκπροκαλεσσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 πάντα μάλ' ὡς ἐπέτελλον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
 τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι,
 βᾶν δὲ ποσὶ τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.
- 115 εὖτ' ἐπὶ Δήλου ἔβαινε μογοστόκος Εἰλείθυια,
 τὴν τότε δὴ τόκος εἶλε, μενοίνησεν δὲ τεκέσθαι.
 ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πήχεε, γούνα δ' ἔρεισε
 λειμῶνι μαλακῶ, μείδησε δὲ γαῖ' ὑπένερθεν·
 ἐκ δ' ἔθορε πρὸ φώως δέ, θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι.
 120 ἔνθα σὲ ἦϊε Φοῖβε θεαὶ λόον ὕδατι καλῶ
 ἀγνώως καὶ καθαρῶς, σπάρξαν δ' ἐν φάρεϊ λευκῶ
 λεπτῶ νηγατέω· περὶ δὲ χρύσειον στρόφον ἦκαν.
 οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θήσατο μήτηρ,
 ἀλλὰ Θέμις νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 125 ἀθανάτησιν χερσὶν ἐπήρξατο· χαῖρε δὲ Λητῶ
 οὔνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερόν υἷὸν ἔτικτεν.
- Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ Φοῖβε κατέβρωσ ἀμβροτον εἶδαρ,
 οὐ σέ γ' ἔπειτ' ἴσχον χρύσειοι στρόφοι ἀσπαίροντα,
 οὐδ' ἔτι δεσμά σ' ἔρυκε, λύοντο δὲ πείρατα πάντα.
 130 αὐτίκα δ' ἀθανάτησι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τόξα,
 χρήσω δ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βουλήν.
 Ὡς εἰπὼν ἐβίβασκεν ἀπὸ χθονὸς εὐρουδείης
 Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἑκατηβόλος· αἶ δ' ἄρα πᾶσαι
 135 θάμβεον ἀθάναται, χρυσῶ δ' ἄρα Δῆλος ἅπασα
 βεβρίθει καθορῶσα Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην,
 γηθοσύνη ὅτι μιν θεὸς εἶλετο οἰκία θέσθαι

νήσων ἠπεύρου τε, φίλησε δὲ κηρόθι μᾶλλον.
ἦνθησ' ὡς ὅτε τε ρίον οὖρεος ἄνθεσιν ὕλης.

- 140   Αὐτὸς δ' ἀργυρότοξε ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἀπολλον,
ἄλλοτε μὲν τ' ἐπὶ Κύνθου ἐβήσαο παιπαλόεντος,
ἄλλοτε δ' ἂν νήσους τε καὶ ἀνέρας ἠλάσκαζες.
πολλοὶ τοι νηοὶ τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα,
πᾶσαι δὲ σκοπιαὶ τε φίλαι καὶ πρόνες ἄκροι
145   ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοὶ θ' ἄλλα δὲ προρέοντες·
ἀλλὰ σὺν Δήλῳ Φοῖβε μάλιστ' ἐπιτέρπειαι ἦτορ,
ἔνθα τοι ἑλκεχίτωνες Ἴάονες ἠγερέθονται
αὐτοῖς σὺν παίδεσσι καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν.
οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηθμῶν καὶ ἀοιδῇ
150   μνησάμενοι τέρπουσιν ὅταν στήσωνται ἀγῶνα.
φαίη κ' ἀθανάτους καὶ ἀγήρως ἔμμεναι αἰεὶ
ὅς τότ' ἐπαντιάζει' ὅτ' Ἴάονες ἀθρόοι εἶεν·
πάντων γὰρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρψαιτο δὲ θυμὸν
ἄνδρας τ' εἰσορόων καλλιζώνους τε γυναῖκας
155   νῆας τ' ὠκείας ἠδ' αὐτῶν κτήματα πολλά.

πρὸς δὲ τόδε μέγα θαῦμα, ὅου κλέος οὐποτ' ὀλεῖται,
κουῖραι Δηλιάδες Ἐκατηβελέταο θεράπναι·
αἶ τ' ἐπεὶ ἄρ' πρῶτον μὲν Ἀπόλλων' ὑμνήσωσιν,
αὐτίς δ' αὖ Λητώ τε καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
160   μνησάμεναι ἀνδρῶν τε παλαιῶν ἠδὲ γυναικῶν
ὕμνον ἀείδουσιν, θέλγουσι δὲ φῦλ' ἀνθρώπων.
πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιαστὺν
μιμῆισθ' ἴσασιν· φαίη δέ κεν αὐτὸς ἕκαστος
φθέγγεσθ'· οὕτω σφιν καλὴ συνάρηρεν ἀοιδή.

- 165   ἀλλ' ἄγεθ' ἰλήκοι μὲν Ἀπόλλων Ἄρτέμιδι ξύν,
χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι· ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθε
μνήσασθ', ὅπποτε κέν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἐνθάδ' ἀνειρήται ξεῖνος ταλαπείριος ἐλθῶν·
ὦ κουῖραι, τίς δ' ὕμιν ἀνήρ ἠδιστος ἀοιδῶν
170   ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τέω τέρπεσθε μάλιστα;
ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθ' ἀμφ' ἡμέων·
τυφλὸς ἀνήρ, οἰκεῖ δὲ Χίῳ ἐνὶ παιπαλοέσση,

- τοῦ παῖσαι μετόπισθεν ἀριστεύουσιν ἀοιδαί.
 ἡμεῖς δ' ὑμέτερον κλέος οἴσομεν ὅσσον ἐπ' αἴαν
 175 ἀνθρώπων στρεφόμεσθα πόλεις εὖ ναιεταώσας·
 οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσονται, ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.
- αὐτὰρ ἐγὼν οὐ λήξω ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα
 ὑμνέων ἀργυρότοξον ὄν ἠΰκομος τέκε Λητώ.
- ᾧ ἄνα, καὶ Λυκίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
 180 καὶ Μίλητον ἔχεις ἕναλον πόλιν ἱμερόεσσαν,
 αὐτὸς δ' αὖ Δήλοιο περικλύστου μέγ' ἀνάσσεις.
 εἴσι δὲ φορμίζων Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς
 φόρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς Πυθῶ πετρήεσσαν,
 ἄμβροτα εἶματ' ἔχων τεθυωμένα· τοῖο δὲ φόρμιγγ
 185 χρυσέου ὑπὸ πλήκτρου καναχὴν ἔχει ἱμερόεσσαν.
 ἔνθεν δὲ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς ὥς τε νόημα
 εἴσι Διὸς πρὸς δῶμα θεῶν μεθ' ὀμήγουριν ἄλλων·
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις καὶ ἀοιδή.
 Μοῦσαι μὲν θ' ἅμα παῖσαι ἀμειβόμεναι ὅπτι καλῇ
 190 ὑμνεῦσιν ῥα θεῶν δῶρ' ἄμβροτα ἢδ' ἀνθρώπων
 τλημοσύνας, ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 ζώουσ' ἀφραδέες καὶ ἀμήχανοι, οὐδὲ δύνανται
 εὐρέμεναι θανάτοιο τ' ἄκος καὶ γήραος ἄλκαρ·
 αὐτὰρ εὐπλόκαμοι Χάριτες καὶ εὐφρονες Ὄραι
 195 Ἀρμονίη θ' Ἥβη τε Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη
 ὀρχεῦντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῶ χειρᾶς ἔχουσαι·
 τῆσι μὲν οὐτ' αἰσχροὴ μεταμέλπεται οὐτ' ἐλάχεια,
 ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν καὶ εἶδος ἀγητὴ
 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα ὀμότροφος Ἀπόλλωνι.
 200 ἐν δ' αὖ τῆσιν Ἄρης καὶ εὐσκοπος Ἀργειφόντης
 παίζουσ'· αὐτὰρ ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων ἐγκιθαρίζει
 καλὰ καὶ ὕψι βιβάς, αἴγλη δὲ μιν ἀμφιφαίνει
 μαρμαρυγαί τε ποδῶν καὶ εὐκλώστοιο χιτῶνος.
 οἱ δ' ἐπιτέρπονται θυμὸν μέγαν εἰσορόωντες
 205 Λητώ τε χρυσοπλόκαμος καὶ μητίετα Ζεὺς
 υἷα φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήσω πάντως εὐυμνον ἔόντα;
 ἦέ σ' ἐνὶ μνηστῆσιν ἀεῖδω καὶ φιλότητι

ὄππως μνωόμενος ἔκιες Ἀζαντίδα κούρην
 210 Ἴσχυ' ἄμ' ἀντιθέω Ἐλατιονίδη εὐίππω;
 ἦ ἄμα Φόρβαντι Τριοπέω γένος, ἦ ἄμ' Ἐρευθεῖ;
 ἦ ἄμα Λευκίππω καὶ Λευκίπποιο δάμαρτι
 πεζός, ὁ δ' ἵπποισιν; οὐ μὴν Τριοπός γ' ἐνέλειπεν.
 ἦ ὡς τὸ πρῶτον χρηστήριον ἀνθρώποισι
 215 ζητεύων κατὰ γαῖαν ἔβης ἑκατηβόλ' Ἄπολλον;
 Πιερίην μὲν πρῶτον ἀπ' Οὐλύμποιο κατῆλθες·
 Λέκτον τ' ἠμαθόεντα παρέστιχες ἠδ' Αἰνιῆνας
 καὶ διὰ Περραιβούς· τάχα δ' εἰς Ἰαωλκὸν ἵκανες,
 Κηναίου τ' ἐπέβης ναυσικλείτης Εὐβοίης·
 220 στῆς δ' ἐπὶ Ληλάντῳ πεδίῳ, τό τοι οὐχ ἄδε θυμῷ
 τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.
 ἔνθεν δ' Εὐριπον διαβάς ἑκατηβόλ' Ἄπολλον
 βῆς ἀν' ὄρος ζάθειον χλωρόν· τάχα δ' ἴξες ἀπ' αὐτοῦ
 ἐς Μυκαλησσὸν ἰὼν καὶ Τευμησσὸν λεχεποίην.
 225 Θήβης δ' εἰσαφίκανες ἕδος καταειμένον ὕλη·
 οὐ γάρ πώ τις ἔναιε βροτῶν ἱερῆ ἐνὶ Θήβῃ,
 οὐδ' ἄρα πω τότε γ' ἦσαν ἀταρπιτοὶ οὐδὲ κέλευθοι
 Θήβης ἄμ' πεδίον πυρηφόρον, ἀλλ' ἔχεν ὕλη.
 ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
 230 Ὀγχηστὸν δ' ἴξες Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος·
 ἔνθα νεοδμῆς πῶλος ἀναπνέει ἀχθόμενός περ
 ἔλκων ἄρματα καλά, χαμαὶ δ' ἐλατῆρ ἀγαθός περ
 ἐκ δίφροιο θορῶν ὁδὸν ἔρχεται· οἱ δὲ τέως μὲν
 κείν' ὄχεα κροτέουσιν ἀνακτορίην ἀφιέντες.
 235 εἰ δέ κεν ἄρματ' ἀγῆσιν ἐν ἄλσει δενδρήεντι,
 ἵππους μὲν κομέουσι, τὰ δὲ κλίναντες ἐῷσιν·
 ὡς γὰρ τὰ πρῶτισθ' ὀσίη γένεθ'· οἱ δὲ ἀνακτι
 εὐχονται, δίφρον δὲ θεοῦ τότε μοῖρα φυλάσσει.
 ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·
 240 Κηφισὸν δ' ἄρ' ἔπειτα κιχήσαο καλλιρροὸν ὕδωρ·
 ὅς τε Λιλαίηθεν προχέει καλλίρροον ὕδωρ·
 τὸν διαβάς Ἐκάεργε καὶ Ὠκαλέην πολύπυργον
 ἔνθεν ἄρ' εἰς Ἀλίαρτον ἀφίκεο ποιήεντα.
 βῆς δ' ἐπὶ Τελφούσης· τόθι τοι ἄδε χῶρος ἀπήμων
 245 τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.

στῆς δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπες·
 Τελφοῦσ' ἐνθάδε δὴ φρονέω περικαλλέα νηὸν
 ἀνθρώπων τεῦξαι χρηστήριον, οἳ τέ μοι αἰεὶ
 ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,
 250 ἤμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πείρασαν ἔχουσιν
 ἠδ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιγύτους κάτα νήσους,
 χρῆσόμενοι τοῖσιν δέ τ' ἐγὼ νημερτέα βουλήν
 πᾶσι θεμιστεύοιμι χρέων ἐνὶ πίοι νηῶ.
 Ὡς εἰπὼν διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων
 255 εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηγεκές· ἠ δὲ ἰδοῦσα
 Τελφοῦσα κραδίην ἐχολώσατο εἶπέ τε μῦθον·
 Φοῖβε ἄναξ ἑκάεργε ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω,
 ἐνθάδ' ἐπεὶ φρονέεις τεῦξαι περικαλλέα νηὸν
 ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἳ δέ τοι αἰεὶ
 260 ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας·
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 πημανέει σ' αἰεὶ κτύπος ἵππων ὠκείων
 ἀρδόμενοί τ' οὐρῆες ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγέων·
 ἔνθα τις ἀνθρώπων βουλήσεται εἰσοράασθαι
 265 ἄρματα τ' εὐποίητα καὶ ὠκυπόδων κτύπον ἵππων
 ἢ νηὸν τε μέγαν καὶ κτήματα πόλλ' ἐνεόντα.
 ἀλλ' εἰ δὴ τι πίθοιο, σὺ δὲ κρείσσων καὶ ἀρείων
 ἐσοὶ ἄναξ ἐμέθεν, σεῦ δὲ σθένος ἐστὶ μέγιστον·
 ἐν Κρίση ποιῆσαι ὑπὸ πτυχί Παρνησοῖο.
 270 ἐνθ' οὐθ' ἄρματα καλὰ δονήσεται, οὐτε τοι ἵππων
 ὠκυπόδων κτύπος ἔσται ἐϋδμητον περὶ βωμόν.
 ἀλλά τοι ὧς προσάγοιεν Ἰηπαιήονι δῶρα
 ἀνθρώπων κλυτὰ φύλα, σὺ δὲ φρένας ἀμφιγεγηθῶς
 δέξαι' ἱερὰ καλὰ περικτιόνων ἀνθρώπων.
 275 Ὡς εἰποῦσ' Ἑκάτου πέπιθε φρένας, ὄφρα οἳ αὐτῇ
 Τελφοῦση κλέος εἶη ἐπὶ χθονὶ μηδ' Ἑκάτοιο.
 ἐνθεν δὲ προτέρω ἔκιες ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
 ἴξες δ' ἐς Φλεγύων ἀνδρῶν πόλιν ὑβριστῶν,
 οἳ Διὸς οὐκ ἀλέγοντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάσκον
 280 ἐν καλῇ βήσση Κηφισίδος ἐγγύθι λίμνης.
 ἐνθεν καρπαλίμως προσέβης πρὸς δειράδα θύων,
 ἵκεο δ' ἐς Κρίσην ὑπὸ Παρνησὸν νιφόεντα

κνημὸν πρὸς ζέφυρον τετραμμένον, αὐτὰρ ὑπερθεν
 πέτρῃ ἐπικρέμαται, κοίλῃ δ' ὑποδέδρομε βῆσσα
 285 τρηχεῖ· ἔνθα ἄναξ τεκμήρατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 νηὸν ποιήσασθαι ἐπήρατον εἶπέ τε μῦθον·
 ἐνθάδε δὴ φρονέω τεύξειν περικαλλέα νηὸν
 ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον οἷ τέ μοι αἰεὶ
 ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,
 290 ἡμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
 ἡδ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρῦτους κατὰ νήσους,
 χρησόμενοι· τοῖσιν δ' ἄρ' ἐγὼ νημερτέα βουλήν
 πᾶσι θεμιστεύοιμι χρέων ἐνὶ πῖονι νηῶ.
 Ὡς εἰπὼν διέθηκε θεμελία Φοῖβος Ἀπόλλων
 295 εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηγεκές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
 λάϊνον οὐδὸν ἔθηκε Τροφώνιος ἡδ' Ἀγαμήδης
 υἱέες Ἐργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
 ἀμφὶ δὲ νηὸν ἔνασσαν ἀθέσφατα φῦλ' ἀνθρώπων
 κτιστοῖσιν λάεσσιν ἀοίδιμον ἔμμεναι αἰεὶ.
 300 ἀγχοῦ δὲ κρήνη καλλίρροος ἔνθα δράκαιναν
 κτεῖνεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπὸ κρατεροῖο βιοῖο
 ζατρεφέα μεγάλην τέρας ἄγριον, ἥ κακὰ πολλὰ
 ἀνθρώπους ἔρδεσκεν ἐπὶ χθονί, πολλὰ μὲν αὐτοὺς
 305 πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδ' ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφαινόν.
 καὶ ποτε δεξαμένη χρυσοθρόνου ἔτρεφεν Ἥρης
 δεινὸν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα πῆμα βροτοῖσιν,
 ὄν ποτ' ἄρ' Ἥρη ἔτικτε χολωσαμένη Διὶ πατρὶ
 ἠνίκ' ἄρα Κρονίδης ἐρικυδέα γείνατ' Ἀθήνην
 ἐν κορυφῇ· ἡ δ' αἶψα χολώσατο πότνια Ἥρη
 310 ἡδὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔειπε·
 κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
 ὡς ἔμ' ἀτιμάζειν ἄρχει νεφεληγερέτα Ζεὺς
 πρῶτος, ἐπεὶ μ' ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν·
 καὶ νῦν νόσφιν ἐμεῖο τέκε γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 315 ἡ πᾶσιν μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἠπεδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσι
 παῖς ἐμὸς Ἥφαιστος ῥικνὸς πόδας ὄν τέκον αὐτῇ
 317

ῥίψ' ἀνὰ χερσὶν ἔλουσα καὶ ἔμβalon εὐρέϊ πόντῳ·

320 ἀλλά ἐ Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεζα
 δέξατο καὶ μετὰ ἧσι κασιγνήτησι κόμισσεν·
 ὡς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίσασθαι μακάρεσσι.
 σχέτλιε ποικιλομήτα τί νῦν μητίσσαι ἄλλο;
 πῶς ἔτλης οἶος τεκέειν γλαυκῶπιδ' Ἀθήνην;
 οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην; καὶ σὴ κεκλημένη ἔμπης
 325 ἦα ῥ' ἐν ἀθανάτοισιν οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
 φράζεο νῦν μὴ τοί τι κακὸν μητίσομ' ὀπίσσω·
 καὶ νῦν μὲν τοι ἐγὼ τεχνήσομαι ὡς κε γένηται
 παῖς ἐμὸς ὅς κε θεοῖσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν,
 οὔτε σὸν αἰσχύνασ' ἱερὸν λέχος οὔτ' ἐμὸν αὐτῆς,
 οὐδέ τοι εἰς εὐνήν πωλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σεῖο
 330 τηλόθεν οὔσα θεοῖσι μετέσσομαι ἀθανάτοισιν.
 Ὡς εἰποῦσ' ἀπονόσφι θεῶν κίε χωομένη περ.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοῶπις πότνια Ἥρη,
 χειρὶ καταπρηνεῖ δ' ἔλασε χθόνα καὶ φάτο μῦθον·
 κέκλυτε νῦν μοι γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθευ,
 335 Τιτῆνές τε θεοὶ τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
 Τάρταρον ἀμφὶ μέγαν, τῶν ἐξ ἄνδρες τε θεοὶ τε·
 αὐτοὶ νῦν μευ πάντες ἀκούσατε καὶ δότε παῖδα
 νόσφι Διός, μηδέν τι βίην ἐπιδευέα κείνου·
 ἀλλ' ὅ γε φέρτερος ἔστω ὅσον Κρόνου εὐρύοπα Ζεὺς.
 340 Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἴμασε χθόνα χειρὶ παχείῃ·
 κινήθη δ' ἄρα γαῖα φερέσβιος, ἡ δὲ ἰδοῦσα
 τέρπετο ὄν κατὰ θυμόν, οἶετο γὰρ τελέεσθαι.
 ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 οὔτε ποτ' εἰς εὐνήν Διὸς ἦλυθε μητιόεντος,
 345 οὔτε ποτ' εἰς θῶκον πολυδαίδαλον ὡς τὸ πάρος περ
 αὐτῷ ἐφεζομένη πυκινὰς φραζέσκετο βουλάς·
 ἀλλ' ἦ γ' ἐν νηοῖσι πολυλλίστοισι μένουσα
 τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια Ἥρη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
 350 ἄψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὥραι,
 ἡ δ' ἔτεκ' οὔτε θεοῖς ἐναλίγκιον οὔτε βροτοῖσι
 δεινὸν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα πῆμα βροτοῖσιν.
 αὐτίκα τόνδε λαβοῦσα βοῶπις πότνια Ἥρη
 δῶκεν ἔπειτα φέρουσα κακῶ κακόν, ἡ δ' ὑπέδεκτο·

355 ὄς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκε κατὰ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων.
 ὄς τῇ γ' ἀντιάσειε, φέρεσκε μιν αἴσιμον ἦμαρ
 πρὶν γέ οἱ ἰὸν ἐφῆκεν ἄναξ ἐκάεργος Απόλλων
 καρτερόν· ἢ δ' ὀδύνησιν ἐρεχθομένη χαλεπῆσι
 κείτο μέγ' ἀσθμαίνουσα κυλινδομένη κατὰ χῶρον.
 360 θεσπεσίη δ' ἐνοπή γένετ' ἄσπετος, ἢ δὲ καθ' ὕλην
 πυκνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίσσετο, λείπε δὲ θυμὸν
 φοινὸν ἀποπνεύουσ', ὃ δ' ἐπηύξατο Φοῖβος Απόλλων·
 ἐνταυθοῖ νῦν πύθει ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ,
 οὐδὲ σύ γε ζωῶσι κακὸν δῆλημα βροτοῖσιν
 365 ἔσσειαι, οἱ γαίης πολυφόρβου καρπὸν ἔδοντες
 ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἐκατόμβας,
 οὐδέ τί τοι θάνατόν γε δυσηλεγέ' οὔτε Τυφωεύς
 ἀρκέσει οὔτε Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλὰ σέ γ' αὐτοῦ
 πύσει γαῖα μέλαινα καὶ ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
 370 Ὡς φάτ' ἐπευχόμενος, τὴν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
 τὴν δ' αὐτοῦ κατέπυσ' ἱερὸν μένος Ἡελίοιο·
 ἐξ οὗ νῦν Πυθῶ κικλήσκειται, οἱ δὲ ἄνακτα
 Πύθειον καλέουσιν ἐπώνυμον οὔνεκα κείθι
 αὐτοῦ πῦσε πέλωρ μένος ὀξέος Ἡελίοιο.
 375 Καὶ τότε ἄρ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ Φοῖβος Απόλλων
 οὔνεκά μιν κρήνη καλλίρροος ἐξαπάφησε·
 βῆ δ' ἐπὶ Τελφούσῃ κοχλωμένος, αἶψα δ' ἵκανε·
 στῆ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Τελφούσ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἐμὸν νόον ἐξαπαφοῦσα
 380 χῶρον ἔχουσ' ἐρατὸν προρέειν καλλίρροον ὕδωρ.
 ἐνθάδε δὴ καὶ ἐμὸν κλέος ἔσσεται, οὐδὲ σὸν οἴης.
 Ἦ καὶ ἐπὶ ῥίον ὤσεν ἄναξ ἐκάεργος Απόλλων
 πέτρῃσι προχυτῆσιν, ἀπέκρυσεν δὲ ῥέεθρα,
 καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐν ἄλσει δενδρήεντι
 385 ἄγχι μάλα κρήνης καλλιρρόου· ἔνθα δ' ἄνακτι
 πάντες ἐπίκλησιν Τελφουσίῳ εὐχετόωνται
 οὔνεκα Τελφούσης ἱερῆς ἡσχυνε ῥέεθρα.
 Καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐφράζετο Φοῖβος Απόλλων
 οὓς τινὰς ἀνθρώπους ὀργιόνας εἰσαγάγοιτο
 390 οἱ θεραπεύσονται Πυθοῖ ἐνὶ πετρῆεσσι·
 ταῦτ' ἄρα ὀρμαίνων ἐνόησ' ἐπὶ οἴνοπι πόντῳ

νῆα θοήν· ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τε καὶ ἐσθλοί,
 Κρηῆτες ἀπὸ Κνωσοῦ Μινωΐου, οἳ ῥά τ' ἀνακτι
 ἰερά τε ῥέζουσι καὶ ἀγγέλλουσι θέμιστας
 395 Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅτι κεν εἶπη
 χρείων ἐκ δάφνης γυάλων ὑπο Παρνησοῖο.
 οἳ μὲν ἐπὶ προῆξιν καὶ χρήματα νηϊ μελαίνῃ
 ἐς Πύλον ἡμαθόεντα Πυλοιογενέας τ' ἀνθρώπους
 ἔπλεον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι συνήνετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 400 ἐν πόντῳ δ' ἐπόρουσε δέμας δελφῖνι ἔοικώς
 νηϊ θοῇ, καὶ κεῖτο πέλωρ μέγα τε δεινόν τε·
 τῶν δ' ὅς τις κατὰ θυμὸν ἐπιφράσσαιτο νοῆσαι
 πάντοσ' ἀνασσεΐασκε, τίνασσε δὲ νήϊα δοῦρα.
 οἳ δ' ἀκέων ἐνὶ νηϊ καθήατο δειμαίνοντες,
 405 οὐδ' οἳ γ' ὄπλ' ἔλυον κοίλῃν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
 οὐδ' ἔλυον λαῖφος νηὸς κυανοπρώροιο·
 ἀλλ' ὡς τὰ πρότιστα κατεστήσαντο βοεῦσιν
 ὡς ἔπλεον· κραιπνὸς δὲ νότος κατόπισθεν ἔγειρε
 νῆα θοήν· πρόωτον δὲ παρημείβοντο Μάλειαν,
 410 παρ δὲ Λακωνίδα γαῖαν ἀλιστέφανον πτολίεθρον
 ἴξον καὶ χῶρον τερψιμβρότου Ἥελιοιο
 Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα βαθύτριχα βόσκεται αἰεὶ
 Ἥελιοιο ἀνακτος, ἔχει δ' ἐπιτερπέα χῶρον.
 οἳ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἔθελον νῆα σχεῖν ἢ δ' ἀποβάντες
 415 φράσσασθαι μέγα θαῦμα καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι
 εἰ μενέει νηὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλωρον,
 ἢ εἰς οἶδμ' ἄλιον πολυῖχθυσον ἀμφὶς ὀρούσει·
 ἀλλ' οὐ πηδαλίοισιν ἐπέιθετο νηὺς εὐεργῆς,
 ἀλλὰ παρὲκ Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσα
 420 ἦϊ' ὁδόν, πνοιῇ δὲ ἀναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
 ῥηϊδίως ἴθυσεν· ἢ δὲ προήσσουσα κέλευθον
 Ἀρήνην ἴκανε καὶ Ἀργυφῆν ἐρατεινὴν
 καὶ Θούον Ἀλφειοῖο πόρον καὶ εὐκτιτον Αἴπυ
 καὶ Πύλον ἡμαθόεντα Πυλοιογενέας τ' ἀνθρώπους·
 425 βῆ δὲ παρὰ Κρουνούς καὶ Χαλκίδα καὶ παρὰ Δύμην
 ἠδὲ παρ' Ἥλιδα δίαν ὅθι κρατεύουσιν Ἐπειοί·
 εὕτε Φεράς ἐπέβαλλεν ἀγαλλομένη Διὸς οὐρῶ
 καὶ σφιν ὑπέκ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρος αἰπὺ πέφαντο,

Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
 430 ἄλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρενίστατο πᾶσαν,
 καὶ δὴ ἐπὶ Κρίσης κατεφαίνετο κόλπος ἀπειρών
 ὅς τε διῆκ Πελοπόννησον πείρασαν ἔεργει,
 ἦλθ' ἄνεμος ζέφυρος μέγας αἴθριος ἐκ Διὸς αἴσης
 435 λάβρος ἐπαιγίζων ἐξ αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
 νηῦς ἀνύσειε θεούσα θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 ἄφορροι δὴ ἔπειτα πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε
 ἔπλεον, ἠγεμόνευε δ' ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 ἴξον δ' ἐς Κρίσην εὐδειέλον ἀμπελόεσσαν
 ἐς λιμέν', ἥ δ' ἀμάθοισιν ἐχρίμψατο ποντοπόρος νηῦς.
 440 ἔνθ' ἐκ νηὸς ὄρουσεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
 ἀστέρι εἰδόμενος μέσῳ ἡματι· τοῦ δ' ἀπὸ πολλὰι
 σπινθαρίδες πωτῶντο, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκεν·
 ἐς δ' ἄδυτον κατέδυσε διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
 ἔνθ' ἄρ' ὁ γε φλόγα δαΐε πιφασκόμενος τὰ ἅ κῆλα,
 445 πᾶσαν δὲ Κρίσην κάτεχεν σέλας· αἶ δ' ὀλόλυξαν
 Κρῖσαίων ἄλοχοι καλλίζωνοί τε θύγατρος
 Φοίβου ὑπὸ ῥιπῆς· μέγα γὰρ δέος ἔμβαλ' ἐκάστῳ.
 ἔνθεν δ' αὐτ' ἐπὶ νῆα νόημ' ὡς ἄλτο πέτεσθαι
 ἀνέρι εἰδόμενος αἰζῆῳ τε κρατερῶ τε
 450 πρωθήβη, χαίτης εἰλυμένος εὐρέας ὤμους·
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ ξεῖνοι τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
 ἦ τι κατὰ προῆξιν, ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε
 οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεῖρ ἄλα, τοί τ' ἀλόωνται
 455 ψυχὰς παρθέμενοι κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
 τίφθ' οὕτως ἦσθον τετιηότες, οὐδ' ἐπὶ γαῖαν
 ἔκβητ', οὐδὲ καθ' ὄπλα μελαίνης νηὸς ἔθεσθε;
 αὕτη μὲν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλφηστάων
 ὀππότεν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νηῖ μελαίνῃ
 460 ἔλθωσιν καμάτῳ ἀδηκότες, αὐτίκα δὲ σφεας
 σίτοιο γλυκεροῖο περὶ φρένας ἴμερος αἰρεῖ.
 Ὡς φάτο καὶ σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκε.
 τὸν καὶ ἀμειβόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
 ξεῖν', ἐπεὶ οὐ μὲν γὰρ τι καταθηνητοῖσιν ἔοικας,
 465 οὐδέμας οὐδὲ φυήν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,

οὐλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
 καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον ὄφρ' εὖ εἰδῶ
 τίς δῆμος; τίς γαῖα; τίνες βροτοὶ ἐγγεγάασιν;
 ἄλλη γὰρ φρονέοντες ἐπεπλέομεν μέγα λαῖτμα
 470 εἰς Πύλον ἐκ Κρήτης, ἔνθεν γένος εὐχόμεθ' εἶναι·
 νῦν δ' ὥδε ξὺν νηϊ κατήλθομεν οὐ τι ἐκόντες
 νόστου ἰέμενοι ἄλλην ὁδὸν ἄλλα κέλευθα·
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων δεῦρ' ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντας.
 Τοὺς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 475 ξεῖνοι, τοὶ Κνωσὸν πολυδέενδρον ἀμφινέμεσθε
 τὸ πρῖν, ἀτὰρ νῦν οὐκ ἔθ' ὑπότροποι αὐθις ἔσεσθε
 ἔς τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δώματα καλὰ ἕκαστος
 ἔς τε φίλας ἀλόχους, ἀλλ' ἐνθάδε πῖονα νηὸν
 ἔξετ' ἐμὸν πολλοῖσι τετιμένον ἀνθρώποισιν·
 480 εἰμί δ' ἐγὼ Διὸς υἱός, Ἀπόλλων δ' εὐχομαι εἶναι,
 ὑμέας δ' ἤγαγον ἐνθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 οὐ τι κακὰ φρονέων, ἀλλ' ἐνθάδε πῖονα νηὸν
 ἔξετ' ἐμὸν πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισι,
 βουλάς τ' ἀθανάτων εἰδήσετε, τῶν ἴοτητι
 485 αἰεὶ τιμήσεσθε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
 ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω πείθεσθε τάχιστα·
 ἰστία μὲν πρῶτον κάθετον λύσαντε βοείας,
 νῆα δ' ἔπειτα θοὴν ἂν' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσασθε,
 ἐκ δὲ κτήμαθ' ἔλεσθε καὶ ἔντεα νηὸς εἵσης,
 490 καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 πῦρ ἐπικαίοντες ἐπὶ τ' ἄλφιστα λευκὰ θύοντες·
 εὐχεσθαι δὴ ἔπειτα παριστάμενοι περὶ βωμόν.
 ὡς μὲν ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
 εἰδόμενος δελφῖνι θοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρουσα,
 495 ὡς ἐμοὶ εὐχεσθαι δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς
 αὐτὸς δέλφειος καὶ ἐπόψιος ἔσσεται αἰεὶ.
 δειπνῆσαί τ' ἄρ' ἔπειτα θοῆ παρὰ νηϊ μελαίνῃ,
 καὶ σπεῖσαι μακάρεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 αὐτὰρ ἐπὶν σίτιοιο μελίφρονος ἔξ ἔρον ἦσθε,
 500 ἔρχεσθαι θ' ἄμ' ἐμοὶ καὶ ἠπαιήον' ἀείδειν
 εἰς ὃ κε χῶρον ἵκησθον ἴν' ἔξετε πῖονα νηόν.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.

ιστία μὲν πρῶτον κάθεσαν, λῦσαν δὲ βοείας,
 ιστόν δ' ἰστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες,
 505 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 ἐκ δ' ἄλως ἤπειρον δὲ θοὴν ἀνὰ νῆ' ἐρύσαντο
 ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, παρὰ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν,
 καὶ βωμόν ποίησαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 πῦρ δ' ἐπικαίοντες ἐπὶ τ' ἄλφιτα λευκὰ θύοντες
 510 εὔχονθ' ὡς ἐκέλευε παριστάμενοι περὶ βωμόν.
 δόρπον ἔπειθ' εἴλοντο θοῆ παρὰ νηϊ μελαίνῃ,
 καὶ σπεῖσαν μακάρεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο
 βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
 515 φόρμιγγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων ἐρατὸν κιθαρίζων
 καλὰ καὶ ὕψι βιβάς· οἱ δὲ ῥήσσοντες ἔποντο
 Κρηῆτες πρὸς Πυθῶ καὶ ἠπαιήον' αἶειδον,
 οἰοί τε Κρητῶν παιήονες οἰσί τε Μοῦσα
 ἐν στήθεσσι εἶθηκε θεὰ μελίγηρυν ἀοιδήν.
 520 ἄκμητοι δὲ λόφον προσέβαν ποσίν, αἶψα δ' ἴκοντο
 Παρνησὸν καὶ χῶρον ἐπήρατον ἔνθ' ἄρ' ἐμελλεν
 οἰκήσειν πολλοῖσι τετιμένος ἀνθρώποισι·
 δεῖξε δ' ἄγων ἄδυτον ζάθεον καὶ πίονα νηόν.
 τῶν δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
 525 τὸν καὶ ἀνειρόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠῦδα·
 ὦ ἄν' ἐπεὶ δὴ τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 ἠγάγες· οὕτω που τῷ σῶ φίλον ἔπλετο θυμῷ·
 πῶς καὶ νῦν βιόμεσθα; τό σε φράζεσθαι ἄνωγμεν.
 οὔτε τρυγηφόρος ἦδε γ' ἐπήρατος οὔτ' εὐλείμων,
 530 ὥς τ' ἀπό τ' εὖ ζῶειν καὶ ἄμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδεῖν.
 Τοὺς δ' ἐπιμειδήσας προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 νήπιοι ἀνθρώποι δυστλήμονες οἱ μελεδῶνας
 βούλεσθ' ἀργαλέους τε πόνους καὶ στείνεα θυμῷ·
 ῥῆϊδιον ἔπος ὕμμ' ἐρέω καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω.
 535 δεξιτερῇ μάλ' ἕκαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν
 σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἀφθονα πάντα παρέσται,
 ὅσσα ἐμοί κ' ἀγάγωσι περικλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·
 νηὸν δὲ προφύλαχθε, δέδεχθε δὲ φῦλ' ἀνθρώπων
 ἐνθάδ' ἀγειρομένων καὶ ἐμὴν ἰθὺν τε μάλιστα

540 ἤέ τι τηῦσιον ἔπος ἔσσεται ἤέ τι ἔργον,
ὔβρις θ', ἢ θέμις ἐστὶ καταθνητῶν ἀνθρώπων,
ἄλλοι ἔπειθ' ὑμῖν σημάντορες ἄνδρες ἔσσονται,
τῶν ὑπ' ἀναγκαίῃ δεδμήσεσθ' ἤματα πάντα.
εἴρηταί τοι πάντα, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσι φύλαξαι.
545 Καὶ σὺ μὲν οὔτω χαῖρε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱέ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.